<u>Муса Җәлил</u>

Бәла

— Мим яратам бер хатынны,
Матурларның матуры.
Тик шунсы бар: ул матурым
Үзе бер ир хатыны.

— Гаҗәп түгел ансы, тик әйт:
Ул ирен яратамы?
Яратмаса, кыен түгел
 Төзәтү бу хатаны.

— Ул яратмый бер дә ирен,
Җене белән бер күрә.
Утырып-утырып, бу иренә
Чыкканына үкенә.

— Ә алайса, ул иреннән
Аерылсын, әйт син аңа.
Гөрләтеп бер туй итәрсез,
Кояш чыгар сиңа да.

— Аһ, туганкай, рәхмәт сиңа,
Алтын синең бу сүзең,
Ләкин бөтен бәла шунда:
Аның ире –
                    мин үзем.

1943 ел